

Musikkonservatorierne SKAL målrettes

Musikkonservatorierne har til opgave tilsammen at varetage den højeste uddannelse i musik og musikpædagogik og i øvrigt bidrage til fremme af musikkulturen i Danmark. Musikkonservatorierne skal endvidere udøve kunstnerisk og pædagogisk udviklingsvirksomhed og kan på videnskabeligt grundlag drive forskning inden for deres fagområder.

Denne meget løse opgaveformulering finder man i den gældende bekendtgørelse. På tilsvarende måde er musikkonservatoriernes rammebeskrivelser både rummelige og løse.

Grundlæggende er det forkert, at der ikke stilles klart formulerede krav til musikkonservatorierne om at målrette deres uddannelser mod det arbejdsmarked, som de konservatoriestuderende skal ud i efter endt uddannelse.

Musikskolerne udgør den største enkelte del af dette arbejdsmarked. De har eksisteret i mere end 30 år, de har i dag egen bekendtgørelse, kommunerne er lovmæssigt forpligtet til at støtte musikskoledrift, staten yder refusion til lønudgifterne og som sidste skud på stammen er musikskolerne skrevet ind i den nye folkeskolelov.

Alligevel har kulturministeriet og skiftende kulturministre aldrig stillet krav om, at musikkonservatorierne skal dimensionere og målrette den pædagogiske del af uddannelserne, så kandidaterne kan opnå de basale færdigheder, man med rette kan forvente af en nyuddannet kandidat fra et musikkonservatorium.

Hvis man skal stille sagen på spidsen, er konservatorierne ikke fulgt med tiden. Der forskes ikke i musikpædagogik, og det kan nok så mange udviklingsprojekter ikke erstatte. Hele konceptet bygger på et mesterlæreprincip, som har sin styrke i forhold til de studerendes egen udvikling som musikere, men ikke i forhold til at bibringe de studerende færdigheder og viden om praktisk pædagogik i en musikskolekontekst. Konservatorierne mangler lærerkræfter med stor viden om og erfaring fra musikskoleområdet. Lærere der samtidig har tilegnet sig viden om teoretisk pædagogik. Generelt skal det musikpædagogiske område have større tyngde og tilføres en større del af konservatoriernes samlede resurser.

Mange erfarne musikskolelærere har brug for efteruddannelse, hvis de skal indgå i samarbejde om musikundervisning i folkeskolen. Det forekommer indlysende. Mindre forståeligt er det, at nybagte kandidater fra konservatorierne har tilsvarende efteruddannelsesbehov i forbindelse med både samarbejde med folkeskolen og den mere gængse musikskoleundervisning. Det giver ikke mening.

Vi må opfordre kulturminister Marianne Jelved og folketingets kulturordførere til at sikre, at en kommende flerårsaftale om de kunstneriske uddannelser under kulturministeriet, og ikke mindst fornyelsen af musikkonservatoriernes rammeaftaler, forpligter musikkonservatorierne til at målrette deres uddannelser mod det arbejdsmarked, som uddannelserne i realiteten sigter imod. ■